

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LIV

6

ČERVEN 2025

Lampionový průvod.

Na kávu se starostkou.

Pokoje v hotelu Schreiner v novém.

Slavnost sv. Floriána.

V kapli sv. Floriána.

Vzpomínka na zesnulé hasiče.

Otvírání bunkrů.

Foto JP, PM (2)

Bella Donna.

Foto měsíce

Po osmdesáti letech se na Soumarský most vrátil válečný veterán Harry Humason.

foto Lukáš Smola

Oslavy

Letošní jubilejní oslavy konce druhé světové války a připomínka tragických událostí s tímto datem spojených přinesla hned několik neplánovaných, ale o to více inspirujících setkání, nastiňujících mnohé náměty a výzvy.

Zřejmě poslední válečný veterán, účastník se konce války v Čechách, devětadevadesátiletý Harry Humason, v rámci své návštěvy Evropy navštívil i Soumarský most, tedy místo svého posledního bojového nasazení. Mediální pozornost sice upoutala spíše causa spojená s financováním či nefinancováním jeho cesty a následná sbírka, ale jeho přítomnost nastolila nové téma, a to nejenom v Plzni. Především o změnu formátu oslav, jelikož s ohledem na dobu, která od války uplynula lze předpokládat, že se jich zřejmě již žádný veterán neúčastní.

Pouhé dva dny před návštěvou Harryho Humasona do Volar přijel Douglas Wren. Ten se zase vydal po stopách svého otce a přivezl s sebou i knihu jeho válečných vzpomínek, včetně těch zachycujících setkání s pochodem smrti ve Volarech.

Jen několik týdnů před květnovým výročí nás kontaktovali představitelé polského města Zielona Góra, tedy místa, kde v lednu roku 1945 pochod smrti do Volar započal, a ti projevíli velký zájem účastnit se pietní akce ve Volarech. Díky tomu došlo nejen k setkání představitelů měst Zielona Góra, Helm-brechts a Volary, ale především ke shodě na tom, že je třeba odkaz utrpení židovských dívek a žen nadále udržovat a předávat dalším generacím. Co však bylo zcela přelomové, je deklarovaná ochota využít energie a možnosti, které společenství těchto tří měst ze tří zemí přináší. K odkrývání bílých míst, k udržování odkazu a především apelu, který toto utrpení přineslo. Vedle příslibu dalších kontaktů, se mimo jiné objevily úvahy o potřebě zpracovat toto téma v nové, odborné a moderní práci s využitím zatím leckdy neprobádaných archívů.

A tak, jestliže oslavy jsou většinou vnímány jako pouhé ohlédnutí do minulosti, ty letošní, alespoň pro nás ve Volarech přinesly nové společenství, možnosti, ale i závazek. Nastolily jasně definovanou výzvu a je nyní jen na nás, zda tuto příležitost využijeme, nebo si ji necháme proklouznout mezi prsty.

Martina Pospíšilová, starostka

ZPRÁVY
Z RADY MĚSTA VOLARY

RM schvaluje omezení provozu Mateřské školy Volary v době od pondělí 30. 6. 2025 do pátku 29. 8. 2025. V provozu bude mateřská škola na Sídlišti Míru, mateřská škola v Revoluční ulici a LMS na Soumarském mostě bude uzavřena.

RM ukládá ředitelce Mateřské školy Volary informovat rodiče všech dětí navštěvujících Mateřskou školu Volary o možnosti využití neomezeného provozu mateřské školy na Sídlišti Míru.

RM bere na vědomí znění předloženého Provozního řádu ČOV Volary – Mlýn a schvaluje znění Provozního řádu ČOV Volary – Mlýn, zpracované provozovatelem ČEVAK a.s., Severní 8/2264, 370 10 České Budějovice, IČO 00250830, provozní středisko Prachovice, a pověřuje starostku podpisem.

Více informací naleznete na

www.volary.cz

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA
VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ČERVNA 2025

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Grafické zpracování a tisk: PaedDr. Zdena Černá. ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník.

Pořádek kolem kontejnerů je vizitkou nás všech

V poslední době se ve Volarech bohužel stále častěji setkáváme s tím, že občané odkládají k popelnicím a kontejnerům objemný odpad, který tam rozhodně nepatří. U běžných černých nádob na směsný komunální odpad, ale i u kontejnerů na tříděný odpad se objevují např. staré skříně, křesla, židle, elektrospotřebiče nebo naplněné pytle a tašky.

U kontejnerů na plasty, papír nebo sklo se často nachází velké nesešlapané krabice, které zabírají mnoho místa, nebo igelitové pytle a tašky s odpadem, které tam lidé jen odloží. Tímto způsobem nejen hyzdíme okolí, ale také výrazně komplikujeme práci pracovníkům svozové firmy, anebo přiděláváme práci technickým službám se svozem.

Takto uložený odpad často skončí mimo systém třídění, přitahuje další nepořádek a v konečném důsledku zvyšuje náklady města na úklid a svoz.

Připomínám, že každý občan platí ročně za odpad nemalé peníze. Tento poplatek však rozhodně neznamená, že lze odpad odkládat bez pravidel. Čím více odpadu vzniká, tím více musí město za jeho svoz a likvidaci platit.

Kam s velkými věcmi?

Objemný odpad jako starý nábytek, koberce, elektrospotřebiče či větší množství odpadu z domácnosti nepatří ke kontejnerům. Takový odpad můžete odvézt na **Sběrný dvůr ve Volarech**.

Sběrný dvůr Volary – otevírací doba

■ pondělí:	8:00–11:00, 13:00–17:00
■ úterý:	8:00–12:00, 15:00–19:00
■ středa:	8:00–11:00, 13:00–17:00
■ čtvrtek:	8:00–12:00, 13:00–16:00
■ pátek:	zavřeno
■ sobota:	9:00–12:00
■ neděle:	zavřeno

Prosíme, respektujte pokyny obsluhy sběrného dvora a dbejte na správné třídění odpadu.

Třídění odpadu má smysl – ale jen tehdy, když jej děláme pořádně. Vyzýváme proto všechny občany:

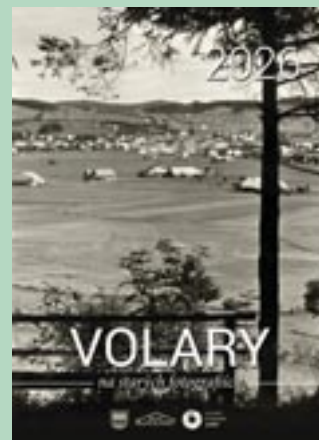
- Větší krabice sešlapejte nebo rozřežte a vložte přímo do kontejneru.
- Pytle a tašky s plastem neodkládejte vedle kontejneru, ale vysypte jejich obsah dovnitř.
- Pokud je kontejner plný, vyhledejte jiný nebo počkejte na vývoz.
- Neodkládejte nábytek, elektrospotřebiče ani koberce k běžným nádobám – využijte sběrný dvůr.
- Prosíme o ohleduplnost k ostatním a k našemu společnému prostoru. Pořádek kolem kontejnerů je vizitkou nás všech.

Děkujeme, že pomáháte udržovat Volary čisté.

Bohuslav Kub, místostarosta

Už máte kalendář na rok 2026?

V infocentru si již nyní můžete koupit kalendář na rok 2026, a to hned v několika formátech.

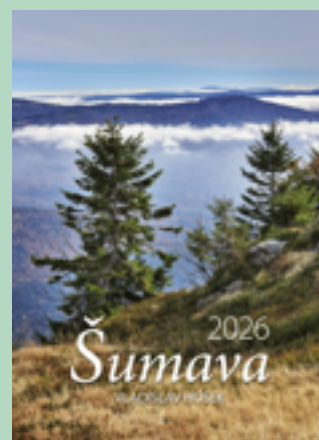
Kalendář s historickými fotografiemi Volar a okolí vydává KIC Volary již po šesté. I letos v něm najdete třináct snímků z meziválečné doby, některé publikované vůbec poprvé.

■ ■ ■

Kalendář Šumavy s fotografiemi volarského fotografa Jiřího Plachého vychází již po jedenácté. I letos v něm najdete pozvánku na nejkrásnější místa Šumavy, a to v jedinečné hře barev, světél a stínů.

■ ■ ■

Vladislav Hošek patří k nejvýznamnějším šumavským fotografům. Jeho vidění Šumavy můžete obdivovat jak na pohlednicích, v knihách, tak v kalendářích. V prodeji jsou jak nástěnné, tak i stolní.

Revitalizace Sídliště Míru

Vážení spoluobčané,

oznamujeme vám, že v následujících měsících tohoto roku bude zahájena poslední etapa revitalizace Sídliště Míru. Tento projekt přinese modernizaci veřejných prostranství, zlepšení dopravní infrastruktury, nová parkovací místa a nové zelené plochy pro odpočinek občanů.

Rádi bychom upozornili obyvatele, že v průběhu stavebních prací dojde k dočasnému omezení průjezdnosti a parkování na Sídlišti Míru. Prosíme proto všechny obyvatele o trpělivost a pochopení během realizace tohoto důležitého projektu, který povede k výraznému zlepšení kvality života v našem městě.

O dalších krocích a harmonogramu prací budeme občany průběžně informovat prostřednictvím městského webu a dalších komunikačních kanálů.

Mgr. Bc. Martina Pospíšilová
starostka města

MÍSTNÍ POPLATKY ZA KOMUNÁLNÍ ODPAD A PSY

Splatnost do 30. 6. 2025

Stále ještě můžete včas uhradit:

- **PŘES WEB MĚSTA** <https://poplatky.mestovolary.cz> – převodem z účtu
- **OSOBNĚ** na pokladně města (v přízemí úřadu)

Pro upřesnění můžete kontaktovat:

Bc. Štěpánka Válková, tel. 388 302 204, valkova@mestovolary.cz

Reportáž o Volarském potoce v České televizi

Na konci února se ve Volarech uskutečnila akce pořádaná místními spolky, zaměřená na problematiku Volarského potoka. Jedním z hlavních témat bylo i znečištění potoka, na kterém se významně podílí skutečnost, že při zvýšených srážkách do něho teče veškerý nečištěný obsah kanalizace. To není pouze specifikum Volar, i když zde se tak díky zastaralé kanalizaci děje ve větší míře než jinde. Díky dlouhodobému měření čistoty Volarského potoka je zde jeho znečištění dobře zdokumentováno. Právě proto Česká televize projevila zájem natočit pořad zabývající se problematikou odlehčovaných vod zejména ve Volarech.

Asi dvacetiminutový pořad z cyklu „Nedej se!“ s názvem „Pestré toky“ běžel 17. dubna na ČT2. Kdo by měl zájem ho zhlédnout, je to stále možné na iVysílání České Televize: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/1095913550-nedej-se/225562248410009/>.

A dopadům znečištění na Lipenskou přehradu se pro změnu věnoval jiný díl, který běžel v únoru, a je ho též možné zhlédnout ze záznamu na následující stránce: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/1095913550-nedej-se/225562248410001/>.

Martin Bláha, Hnutí Duha Volary

Šumavské léto s párou na Volarsku

11. 7. 2025

Prachatice – Volary

12. 7. 2025

Volary – Nové Údolí – Černá v Pošumaví – Volary

13. 7. 2025

Volary – Nové Údolí – Černá v Pošumaví – Volary

18. 7. 2025

Volary – Nové Údolí – Nová Pec – Volary (noční jízda)

19. 7. 2025

Volary – Lenora – Volary – Nové Údolí – Černá v Pošumaví – Volary

20. 7. 2025

Volary – Nové Údolí – Černá v Pošumaví – Volary

25. 7. 2025

Volary – Český Krumlov – České Budějovice

Divadelní představení

Dne 15. 5. 2025 děti z volarské mateřské školy dostaly pozvánku na divadelní představení, které uspořádal divadelní kroužek zdejší základní školy.

Již to, že se představení uskutečnilo v kinosále, bylo pro děti opravdovým kulturním zážitkem.

Divadelní pohádka se jmenovala Tři přadleny a děti se mimo jiné seznámily s dnes již zaniklým řemeslem.

Pozornost a soustředění všech dětí bylo neuvěřitelné. Nikdo z dětských herců nespustil oči, doslova jsme hlitaly každé slovo a každý pohyb na jevišti. Konečný aplaus byl opravdu zasloužený a zážitky, které posléze děti předávaly paním učitelkám, byly úžasné.

Chtěli bychom tímto poděkovat za krásný zážitek a skvělým hercům popřát další takovéto povedené akce.

*Za kolektiv MŠ Dagmar Amlerová,
zástupkyně ředitelky*

Tři přadleny

Příběh o líné dívce, která se řízením osudu dostane na královský dvůr a nakonec provdá za prince, najdeme ve sbírkách pohádek K. J. Erbena i bratří Grimmů.

V letošním školním roce se tohoto archetypálního námětu chopil dětský divadelní kroužek Dramathálové a ve čtvrtek 15. 5. 2025 jej veřejnosti předvedl pod tradičním názvem Tři přadleny. Na jevišti se v krásných renesančně laděných kostýmech zapůjčených z KIS Prachatice představili: Sára

Kvapilová a Agáta Klementová (Liduška), Karolína Charvátová (matka, přadlena), Eliška Zámečníková (královna), Amy Rubešová a Markéta Vlčková (přadleny), Daniel Mondek (princ), Dan Pospíšil, Nikolas Kubiňa a Matyáš Moravec (šašci, triky). Na elektrickou kytaru doprovázel představení David Beneš.

Rozzářená a vykulená očka dětí z MŠ a ZŠ a klid v hledišti byly pro herce i vedoucí souboru tou nejkrásnější odměnou a motivací do další práce.

Děkujeme rovněž za příspěvky na dobrovolném vstupném, zašleme je na dobročinné účely, tak jako jsme to udělali se ziskem z představení Tula před dvěma lety.

Pro příští školní rok plánujeme rozšířit členskou základnu o mladší děti a s nabídkou práce v divadelním kroužku se brzy obrátíme na naše budoucí a současné prvňáčky.

*Jana Fistrová
a Simona Řítičková*

Dopravní soutěž mladých cyklistů BESIP

Zástupci volarské školy se v okresním kole Dopravní soutěže mladých cyklistů BESIP neztratili a 13. 5. 2025 přivezli hned tři bronzové medaile. Jednu z nich získalo smíšené družstvo starších žáků, v jednotlivcích zabodovali Agáta Klementová z 8. B a David Viliš z 5. B.

Gratulujeme!

Za přípravu soutěžících děkujeme Mgr. J. Šváchovi.

ZŠ Volary

Volarští deváťáci se stali učiteli – připomněli 80 let od konce války

Významné výročí 80 let od konce druhé světové války si připomněli žáci volarské základní školy netradičním a velmi poutavým způsobem. Deváťáci se na jeden den proměnili v učitele a připravili pro své mladší spolužáky z 3. až 8. tříd výukové hodiny věnované tomuto zásadnímu historickému období.

Každá skupina deváťáků měla zadaný obsah vyučovací hodiny – od průběhu války, přes osudy Československa, pronásledování

Židů, až po osvobození Volar, volarský pochod smrti a příběh Charlese Havlata, posledního amerického vojáka padlého v Evropě. Své prezentace doplnili o interaktivní aktivity – křížovky, kvízy, videa, omalovánky – a nechyběly ani sladké odměny pro pozorné žáky.

„Bylo to náročné, ale skvělé. Nečekali jsme, jak dlouhých může být 45 minut před tabulí,“ shodli se někteří z deváťáků, kteří si

poprvé vyzkoušeli roli učitele. Překvapilo je, kolik práce obnáší příprava jediné hodiny, ale zároveň si odnesli cennou zkušenost a radost z toho, že mohli mladším spolužákům přiblížit důležitou kapitolu našich dějin.

Projekt nejen prohloubil historické povědomí žáků, ale také posílil vzájemnou spolupráci a respekt mezi ročníky.

pp

Hrdinové řemesla

Projekt „Hrdinové řemesla“ organizovaný a zastiťovaný Jihočeskou hospodářskou komorou se na naší škole představil v pátek 2. 5. 2025 oborem „Zedník“. Žáci 8. B se měli možnost ve třech vyučovacích hodinách prakticky seznámit s několika dovednostmi tohoto řemesla. Rozměřovali, plánovali, řezali, spojovali stavební materiály a výsledkem jejich úsilí se stal malý domeček, který jsme

umístili do respiria školy. Projekt reaguje na nedostatek odborníků v řemeslných oborech jak v Jihočeském kraji, tak v Dolním Bavorsku a Horní Falcí. Cílem obou hospodářských komor, které jsou do projektu zapojeny, je zvyšovat odborné kompetence a zájem žáků a žákyň o studium řemeslných oborů, poukázat na jejich perspektivu a význam pro celý příhraniční region. Přidanou hodnotou to-

hoto projektu je také zvýšení provázanosti trhů, díky které se zlepší dostupnost řemesel v rámci regionů.

Hlavním cílem je zvýšit zájem o studium řemesel, poukázat na jejich perspektivu a význam pro celý region a získat profesionální a mezikulturní zkušenosti v přeshraničním kontextu.

foto I. Černá, text J. Fistrová

Zapomenutá pohádka.

Tvořivé dílničky.

Z historie fotografie.

120 let fotoateliéru Seidel.

Předseda Židovské obce v Plzni Jiří Löwi.

Po stopách pochodu smrti.

Výstava Americká armáda v Evropě 1945–2025.

Foto SM (6, 7), JP

Historická vojenská technika na náměstí.

Skautský květen

Májový měsíc byl pro nás opravdu akční. Hned o prvním víkendu jsme se sbalili a vypravili se na vícedenní výpravu na Prachaticko. Chata u Ostrůvku nás v této době již očekává a ani letos náš pobyt v ní nezklamal. Páteční odpoledne, kdy jsme museli absolvovat pěší cestu na chaloupku, bylo velmi slunečné a také sobota byla ve znamení léta. Stihli jsme si ještě večer zahrát pár deskovek, trochu si zavýtvárnit a v sobotu jsme vyrazili do okolních lesů. Čekala nás kupa her i prozkoumávání skal, udělali jsme si i výzkum přírody na rybníčku a v jeho okolí. Abychom si po běhání odpočinuli, pustili jsme se do výroby dárku ke svátku našich maminek. A večer jsme si opekli párky, to taky nemělo chybu. A zpívání u ohničku, to je prostě paráda.

Nedělní ráno bylo zatažené a co chvíli se spustil liják. Ani to nás ovšem neodradilo od osvobozování okolí od zlého draka. Letos byl tříhlavý a udolat všechny hlavy byla docela fuška. Ale zadařilo se. A tak si každý odnesl nejen kartičku na památku, ale také srdíčko s citátem na posílení našich dobrých vlastností. Porážení draka zabralo opravdu dlouhou dobu, tak jsme rychle uvařili oběd, sbalili se a uklidili chaloupku. A protože nám přece jen ještě zbyl čas, vrhli jsme se na naše nejmilejší deskovky. Ale pak už opravdu zbývalo jen uhánět na vláček. Škoda, že to tak rychle uteklo.

Čestná stráž

O dalším májovém svátku (8. května) jsme se zúčastnili vlastně dvou akcí. Tou první bylo držení čestné stráže na hřbitově Pochodu smrti. Paní Krejsová nám předtím moc hezky vyprávěla o tom, jak vše před osmdesáti lety probíhalo. Bylo moc smutné slyšet, jaké hrůzy si k sobě lidé dovolovali, a my se ubezpečili v tom, že je fakt správné chovat se tak, aby všem kolem nás bylo hezky, nikomu neublížovat a vzájemně si pomáhat.

Což je našim skautským krédem. Stát půl hodiny jako stráž není zase až tak snadné, ale vydrželi to i naši nejmenší!

Potom jsme se ale rádi ohřáli v klubovně a bez otálení se hned pustili do přípravy sváteční akce pro naše maminky. Připravili jsme pohoštění, upravili místnost, dodělali dárečky. A pak už jsme vítali slavnostně nalaďené maminky, usadili je a předvedli své dárečky. Tím prvním byl prográmek – básničky, písničky, krátká povídka a také jsme všichni společně zahráli pohádku. Po ní ochutnaly maminky námi vytvořené občerstvení a společně jsme si zahráli kupu našich oblíbených her. Bylo to moc milé posezení a my máme velikou radost, že se u nás maminkám líbilo.

Květinový den

Již tradičně pomáháme uprostřed května organizaci Liga proti rakovině v pořádání Květinového dne. Letos se uskutečnil ve středu 14. května a my se v tento vpravdě letní den vypravili do ulic Volar a Lenory, abychom nabídli zájemcům kytičky měsíčku lékařského – symbolu boje proti rakovině – a dali tak možnost pomoci v boji proti této zákeřné nemoci.

Letos byla sbírka věnována na prevenci a léčbu kolorektálního karcinomu, a už to slovo vyslovit bylo dost hrozné, natož pak asi onemocnět touto nemocí. Mnoho lidí nás již očekávalo a vyhledávalo, aby si mohli kytičku zakoupit. Vždyť mít sbírku kytiček z 29 let, kdy Květinový den probíhá, to už je opravdu unikum. Hodně lidí letos využilo možnosti přispívat před QR kód.

Výtěžek sbírky zjistíme po rozpečetění kasiček a budeme vás pak ve Volarském zpravodaji informovat.

Již teď ale opravdu moc děkujeme všem, kteří do sbírky přispěli. Snad vám krásná žlutá kytička přinese radost do každého dne.

Výprava na Opolenec

Náš oddíl se zaměřuje hodně také na pomoc přírodě. Abychom mohli přírodě pomáhat, musíme ji hlavně dobře poznat. A tak jsme vyrazili do přírodní rezervace Opolenec poblíže Vimperka. Počasí nás od výpravy sice trochu odrazovalo, ale navzdory předpovědím byl nakonec pěkný, ba i slunečný den. Z Volar nás teď na Vimperk čeká místo oblíbeného vláčku poměrně dlouhá a náročná cesta výlukovým autobusem, ale bez úhony jsme všichni přežili a v Bohumilicích již nadšeně vyrazili do přírody. Čekalo nás nejen aktivní poznávání stromů, keřů, rostlin a ptáčků, ale zkusili jsme si jelení skoky, odhadovali vzdálenost a výšku stromů, zkoumali kameny. U Sudslavické lípy jsme změřili, kolik nás ji dokáže obejmout a doslova se sklonili nad jejím stářím. Výstup na vrchol Opolenec byl docela náročný, sestup ale ještě náročnější. I přes obtíže cesty jsme ale nadšeně pozorovali nádherné květiny, které u nás nerostou – rozkvetlý kokořík, vítod, konvalinky a našli jsme i chráněné dřevotkyně. Nádherná byla samozřejmě i sudslavická jeskyně, škoda, že jsme ji ale nemohli propátrat. Při cestě jsme luštili šifry a plnili úkoly a nakonec nás čekal sudslavický poklad. Co to bylo? No to je překvápko pro každého, kdo cestu rezervací absolvuje. A tak nebudeme nic prozrazovat, ale návštěvu rezervace (nejen kvůli pokladu) opravdu můžeme doporučit. Zvládli ji i naši benjamínci.

Simča, Justýnka, Vašík, Míša, Barča
foto: Lucka

Volarismus oslavil úspěch ve Florencii: Významná mezinárodní výstava posílila dialog mezi kulturami

Umělecká skupina Volarismus zaznamenala úspěch na mezinárodní výstavě „Umění dialogů“, která byla slavnostně zahájena 28. dubna v prestižní Galerii Porta Romana ve Florencii.

Výstava, pořádaná u příležitosti stého výročí této slavné umělecké školy, představila tvorbu sedmnácti umělců z pěti různých zemí. Jedinečný charakter celé události podtrhla její poloha – v těsné blízkosti slavné sochy Davida, která je symbolem renesančního umění a lidského génia.

Hlavním tématem výstavy byla komunikace a konfrontace v umění, přičemž zvláštní pozornost byla věnována pohledu mladé generace. „Umění dialogů“ vytvořilo prostor pro setkání malířů, sochařů i hudebníků, kteří prostřednictvím svých děl hledali společný jazyk a nové formy vyjádření v multi-kulturním prostředí.

Mimořádný ohlas vzbudila prezentace volarismu, uměleckého hnutí, které vzniklo ve městě Volary. Volarismus staví na překračování hranic stylů i národních tradic, podporuje svobodný tvůrčí dialog a otevřenost novým vlivům. Tento projekt předsta-

vuje pro Volary nejen uznání dosavadní úspěchů v oblasti kultury, ale i důležité zviditelnění samotného města na evropské kulturní scéně.

Slavnostního zahájení výstavy se zúčastnila i honorární konzulka České republiky pro Toskánsko, paní Giovanna Dani Del Bianco, která vyzdvihla význam mezinárodní spolupráce a přínos českých umělců pro italské kulturní prostředí. Nedílnou součástí programu byl také výtvarný workshop pod vedením Víta Pavlíka a hudebně-výtvarná performance v režii profesora a skladatele Alessandra Polita.

Na výstavě se představilo 21 umělců z 5 zemí světa. Paola Adamo, Beatrice Bartolozzi, Teodor Buzu, Roberto Calò, Claudia Chianucci, Cecilia Chivastelli, Silvia Coppetti, Michal Dubnický, Cristiano Ghelli, Mariana Ferratto, Ignazio Fresu, Pavel Klíma, Gustavo Maestre, Florinda Mungello, Vít V. Pavlík,

Tomáš Pergler, Alfredo Quaranta, Vasile Sarca, Rocco Spina, Lenka Sárová-Malíská a Elisa Zadi. Každý z nich přinesl do společného projektu svůj osobitý umělecký rukopis, přičemž je všechny spojovala vášeň pro umění a ochota otevírat se novým výzvám současného světa.

Výstava „Umění dialogů“ však překročila hranice běžného uměleckého setkání. Stala se vzorem toho, jak kultura dokáže propojovat města i země, inspirovat k toleranci, kreativitě a hlubšímu vzájemnému porozumění. Pro město Volary je účast na této prestižní akci nejen důvodem k hrdosti, ale také impulsem k dalšímu rozvoji kulturního života a mezinárodní spolupráce.

Florentská výstava jasně ukázala, že Volarismus má co nabídnout i na globální scéně. Jeho otevřenost, kreativita a schopnost vést dialog napříč světem jsou v dnešní době cennější než kdy dříve. vp

Prezentace uměleckého hnutí volarismus pokračuje svou evropskou cestou, tentokrát v rumunské metropoli Bukurešti

Výstava, která navazuje na úspěšnou florentskou premiéru, se koná v exkluzivní galerii Galateca přímo v srdci města. Slavnostní zahájení 14. května v 18 hodin se těšilo mimořádné pozornosti odborné i laické veřejnosti. Mezi významnými hosty byli například Petru Lucaci, prezident Rumunské unie výtvarných umělců, Andrei Luca, ředitel pro kulturní vztahy na Ministerstvu zahraničí, tajemnice královské rodiny Constanta Iorga a velvyslanec České republiky v Bukurešti pan Martin Košatka. Úvodního slova se ujal renomovaný kunsthistorik Vladimír Bulat.

Výstava představuje díla zakladatelů volarismu: Cecilie Chiavistelli, Lenky Sárové Malíské, Teodora Buzu, Michala Dubnického, Vasile Sarcă, Pavla Klímy, Víta Pavlíka a Tomáše Perglera. Každý z nich přináší do společného dialogu vlastní uměleckou řeč, která osciluje mezi minulostí a současností, mezi meditací a experimentem.

Volarismus, vzniklý v jihočeských Volarech, se od počátku profiluje jako otevřená platforma, která navazuje na dědictví evropské avantgardy, ale zároveň jej inovativně překračuje. Odkazuje na historii a tradice – jak výtvarné, tak duchovní, nicméně klade

důraz na autorskou svobodu a aktuální experiment. Právě toto prolínání dává volarismu unikátní charakter: umělci reinterpretovali klasické postupy a motivy v nových kontextech, vytvářejí dialog mezi minulostí a přítomností a otevírají nové možnosti vnímání. Výstava v Bukurešti symbolicky propojuje západoevropský i východoevropský kulturní prostor a potvrzuje, že volarismus není pouze regionálním fenoménem, ale součástí širšího evropského diskurzu.

Vystavující umělci pracují s meditativním ponořením se do procesu tvorby i s odvahu experimentovat. V jejich dílech je patrná snaha o vnitřní zklidnění, kontemplaci, ale též chuť překračovat hranice známého a hledat nové tvary, barvy či vztahy. Meditace se zde stává prostředkem k nalezení hlubšího smyslu, experiment nástrojem k objevování nečekaného. Každé dílo je tak výsledkem dialogu mezi rozumem a intuicí, řádem a hrou, tradicí a inovací.

Výstava klade důraz i na aktivní zapojení diváka. Umění volaristů není určeno pouze k pasivnímu obdivu, ale vyzývá k delšímu pozorování, zamyšlení a vnitřnímu pohybu. Každé plátno, kresba či fotografie nabízí

prostor pro osobní interpretaci a meditaci; divák je zván, aby se stal součástí tvůrčího procesu a hledal v obrazech vlastní významy, asociace či otázky. Právě tato interaktivita zajišťuje, že volarismus oslovuje široké spektrum návštěvníků bez ohledu na jejich předchozí zkušenosti s výtvarným uměním.

Význam evropského turné volarismu pro samotné Volary je nezanedbatelný. Každá prezentace v zahraničí přitahuje pozornost k městu, odkud toto hnutí pochází. Návštěvníky zajímá nejen umění samotné, ale i místo jeho zrodu, jeho atmosféra, krajina a příběhy. Volary se díky volarismu stávají nejen geografickým, ale i kulturním pojmem, místem setkávání tradic a inovací, kde vzniká něco nového, co má evropský i světový přesah.

Výstava v Bukurešti je tak nejen přehlídkou současného umění, ale i symbolem otevřeného dialogu, který propojuje historii s přítomností, jednotlivce s komunitou a místní s evropským. Volarismus nadále inspiruje a dokazuje, že z malé šumavské obce může vzejít hnutí schopné oslovit publikum napříč Evropou.

Vít Pavlík

Obrazy z Volar v Japonsku

Vít Pavlík slaví mezinárodní úspěch: Jeho dílo bylo vybráno na prestižní výstavu v Japonsku

Malíř Vít Pavlík dosáhl významného mezinárodního úspěchu. Jeho výtvarné dílo bylo vybráno mezi 120 účastníky na výstavu v Museum of City Art v japonském Sakaide (prefektura Kagawa), která se koná od 17. května. Tato výstava je součástí Setouchi Triennale 2025, jednoho z nejvýznamnějších světových přehlídek současného umění.

Účast na takovéto prestižní akci je pro každého umělce obrovským uznáním. Setouchi Triennale každé tři roky přivádí do japonského regionu tisíce návštěvníků a odborníků z celého světa, kteří zde objevují nové trendy a osobnosti současné výtvarné scény. Pro Víta Pavlíka představuje tato možnost nejen potvrzení jeho talentu a originality, ale i zásadní příležitost představit svou tvorbu v mezinárodním kontextu a navázat nové umělecké kontakty.

Výběr Pavlíkova díla odbornou komisí mezi desítkami umělců z různých koutů světa potvrzuje, že i současné české umění má v globální konkurenci výjimečné postavení. Jeho osobitý přístup a schopnost experimentovat s médii obrazu tak budou mít šanci oslovit japonské i zahraniční publikum a stát se součástí širšího dialogu světového umění.

-r-

KULTURNÍ PŘEHLED ČERVEN 2025

neděle 1. 6. 13:00	DEN DĚTÍ TJ Tatran Volary připravil pro děti k svátku odpoledne plné her, soutěží a dobré zábavy.	FOTBALOVÉ HRŠTĚ VOLARY
pondělí 2. 6. 15:00	AFRICKÁ POHÁDKA Kubko nám zahraje pohádku o holčičce Umu, která chce zažít stejná dobrodružství jako kluci, ale souboj s dravou řekou jí zanechá až tam za velký vodopád... Dokáže zachránit svojí vesnici s pomocí kouzel velkého šamana, nebo podlehně zlym paviánům? Pohádka je vhodná pro děti od tří let, ale zvládnou ji i mladší, neboť budou mít u sebe maminky a ty vždy zvítězí nad dravou africkou zvěří. <i>dětské divadelní představení</i>	MUZEUM
sobota 7. 6. 9:20	VOLARSKÝ PĚŠOUR ZLATOU STEZKOU Klub českých turistů Tatran Volary pořádá turistický pochod na Soumarský most a zpět, který tentokrát můžete jet i na kole. U bunkru od 11:00 si pak můžou účastníci opéct buřty na ohni, po jídle následuje prohlídka bunkrů a historických exponátů. tel.: 722 235 722, www.kctvolary.webnode.cz , Jan Šťastný, 34stastny.jan@seznam.cz	VLAKOVÉ NÁDRAŽÍ VOLARY
pondělí 9. 6. 15:00–17:00	NA KÁVU SE STAROSTKOU Naprostě neformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami. <i>při nepřízní počasí v infocentru</i>	NÁMĚSTÍ U INFOCENTRA
středa 11. 6. 18:00	SLAVNOSTNÍ KONCERT ZUŠ Školní rok volarská ZUŠka završí tradičním koncertem. Vystoupí sólisté i komorní soubory. <i>vstupné dobrovolné</i>	SÁL KINA VOLARY
neděle 15. 6. 10:00–16:00	LETNÍ FOCENÍ S FOTOATELIÉREM SEIDEL Ku Dni otců k nám zavítají Seidlovci se svým mobilním fotoateliérem. Vyfotit se můžete před malovaným pozadím v historizujícím kostýmu. Vlastní kostýmy vítány! Kdo nemá, tomu zapůjčíme klobouk, stylovou sukni, paraple, fajfku... Odnesete si nejen tištěnou retro-fotografii 10 x 15 (možnost zaslat i mailem), ale i krásný, pohodový a jedinečný zážitek. <i>cena focení: vstupné do muzea, další fotografie dle ceníku na místě (ceny mírné)</i>	MUZEUM
pátek 20. 6. 17:30 sobota 20. 6. 16:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ SNOSA uvádí dva dny nabitě nejen dobrou muzikou. Účinkují kapely: Walden, Nádrof, Wessele, Ďábloví včelaři, Pracovní sobota, Harvester, Fousáč, 200 zbraní, Stella Navis, Psychedelická Barborka, BBP Podzemní orchestr, Malé zuby, Bratři Karamazovi, P.N.P. V sobotu je připraveno i něco pro diváky od tří do sta let.	STÖGROVA HUŤ
sobota 21. 6. 14:00	O ČERVENÉ KARKULCE V rámci hudebního nářezu festivalu Sen noci svatojánské zahrají sourozenci Marčíkovi z Divadla Já to jsem pohádku pro všechny věkové kategorie. <i>vstupné: děti zdarma, dospělí 200 Kč</i>	STÖGROVA HUŤ

úterý

24. 6.

19:00

DIVA BAARA: POD KŮŽÍ

SÁL KINA

Diva Baara, vlastním jménem Bára Vaculíková, je česká zpěvačka a skladatelka. Ve své tvorbě se pohybuje na pomezí různých hudebních žánrů, od jazzu a popu po elektro-swing. Aktuálně přichází do Volar s koncertem k druhé své vydané desce Pod kůží, která přináší spolupráci s několika renomovanými hudebníky a zpěváky. koncert, vstupné 350 Kč

Připravujeme

pondělí

7. 7.

15:00–17:00

NA KÁVU SE STAROSTKOU

NÁMĚSTÍ U INFOCENTRA

Naprosto neformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami.
při nepříznivém počasí v infocentru

sobota

12. 7.

9:00

VOLARSKÝ SEKÁČ 2025

NA MAXOVÝCH LOUKÁCH

Spolek Ekocentrum – U Nás Volary a KIC Volary pořádají 17. ročník soutěže v tradičním ručním kosení.
*vstupné dobrovolné
přihlášky na info@knihystehlik.eu, tel. číslo: 723 143 299, registrace závodu od 8:00*

12.-13. 7.

18.-20. 7.

25. 7.

LÉTO S PÁROU NA VOLARSKU 2025

VLAKOVÉ NÁDRAŽÍ VOLARY

Jízdy historickým vlakem „Všudybylkou“ z Volar do Nové Pece, Nového Údolí či do Černé v Pošumaví, Lenory, Českého Krumlova a Českých Budějovic a zpět, které nadchnou všechny milovníky parních lokomotiv.
o jízdních řádech více na www.kic-volary.cz

sobota

26. 7.

15:00

POHÁDKA S DÍLNIČKOU: PAVOUK ČENDA

MUZEUM

Divadlo b nám zahraje příběh o přátelství dřevěné kukačky ze starých pendlovek s pavoukem, který rád opravuje hodiny. O tom, jak může být někdy náročné chytit jednu otravnou mouchu. Ale když ji pavouk dostane, pak má chuť si ze samé radosti zazpívat: „Mám styl Čendy...!“
dětské divadelní představení, dílničky

SNOSA uvádí:

20.-21.
června
2025

Sen noci svatojánské

Stögrova Huť Volary

pátek
od 17:30hod

sobota
od 16:30hod

Walden**Fousáč****Nádrol****200 zbraní****Wessele****Stella Navis****Ďábloví včelaři****Psychedelická Barborka****Pracovní sobota****BBP Podzemní orchestr****Harvester****Malé zuby (Zuby nehty)**

Stögrova Huť
Srdce Evropy

Bratři Karamazovi**P. N.P.**

fa. Zelenka Jiří

Volejbalový turnaj O pohár místostarosty vyhrál tým Hrušky

Turnaj, který vymyslel před lety místostarosta Ladislav Touš, se uchytil a letos vstoupil do dalšího ročníku. V tělocvičně základní školy se sešlo pět týmů se specifickými názvy: Hrušky, Prachatice, My, Prachatice mladší a Volary. Hrál se každý s každým dvakrát na dva sety, to znamená, že v případě remízy rozhodoval počet bodů v setech. Turnaj zahájil místostarosta města

Bohuslav Kub, který poděkoval za to, že turnaj i letos pokračuje a že se sešlo hodně zájemců o hru pod vysokou sítí. Popřál všem sportovní zážitek, radost ze hry a hodně štěstí. Poděkoval Jiřímu Jarouškovi, který se turnaje zhostil a výborně jej vedl. Turnaj sledovala z pozice diváka starostka města Martina Pospíšilová, které se zápasy i výkony hráčů moc líbily.

Hrály se velmi pěkné zápasy, kde nechyběly dlouhé výměny, esa z podání, rybičky a tvrdé smeče. Zkrátka volejbal takový, jak má být. Po závěrečném součtu zvítězil tým Hrušek a oslava byla pravá volejbalová. Ani letos nechyběl tradiční výborný gulášek, dobrá nálada, a hlavně setkání a popovídání s přáteli, tak jak to má být.

Ladislav Beran

..... inzerce

JAN KUBEŠ & PARTNEŘI

**Jan Kubeš, realitní makléř
pro Jižní Čechy již 10 let**

S čím Vám pomohu:

- + prodej, pronájem bytů, domů, pozemků a komerčních prostor
- + výkup nemovitostí
- + poskytnutí zálohy při prodeji nemovitosti
- + správa bytů a budov
- + odhady nemovitostí
- + celorepubliková síť poboček NEXT REALITY

@jankubesreality
 @Jan Kubeš - reality
 @Jan Kubeš - reality
 728 637 119 jan.kubes@nextreality.cz

Knížní novinky

Beletrie

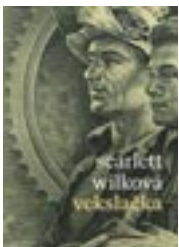
Třeštíková Radka: Bábovky na konci světa

Román z pera úspěšné autorky, ve kterém se opět setkáváme s postavami, které známe z bestselleru Bábovky. Osm postav v průběhu osmi let ve vztazích a v situacích, které od života nikdo z nich nechtěl a nečekal. Rodiče, děti, manželé, manželky, milenky a přátelé. Těmi všemi šťastnými lidmi chtěli být, ale život si s nimi zahrál krutou hru.

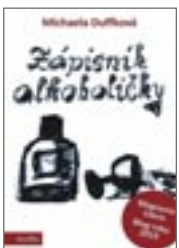
Wilková Scarlett: Vekslačka

Když jí bylo třináct, v poválečném Československu byla vyhlášena měnová reforma a Alminu rodinu to zničilo. Doktorská dcera zvyklá na život ve velké vile se najednou ocitla v malém přízemním bytě se dvěma babičkami a špatným kádrovým profilem. Alma ale nebyla holka, co sedává s rukama v klíně. Tohle je její příběh. Příběh ženy, která se v časech totality vlastními silami vydrápala mezi nejbohatší stínovou elitu. Žila v pohádkovém luxusu, ale nejvíc toužila po něčem, co nejde koupit...

Duffková Michaela: Zápisník alkoholičky

Složitost cesty od závislosti na alkoholu k normálnímu životu popsala mladá autorka v autobiografickém románu založeném na svém úspěšném blogu, který získal cenu Magnesie Litera. Surový román, jehož největšími plasy jsou otevřenost a upřímnost autorky, dokumentuje komplikovaný boj mladé ženy se závislostí na alkoholu. Autorka se rozhodla otevřeně promluvit o své závislosti na alkoholu i o složité léčbě. Chcete vědět, proč je tak těžké přiznat si problém s pitím? Proč není překážkou závislosti ani malé dítě? Co bylo autorce motivací k léčbě a jak vypadal první rok po ní?

Všechny odpovědi přináší otevřená a přímá zpověď abstinující alkoholičky. Inspirující osobní příběh ženy a zároveň matky, která dokázala povstat ze životního dna a v současnosti pracuje v centru prevence a léčby závislosti na alkoholu.

Sichinger Martin: Panna Marie od Sedmi zlodějů

Samoty U Sedmi zlodějů, Čkyně, červenec 1984. Marie utíká z psychiatrické léčebny v Dobřanech, aby se alespoň na chvíli vrátila domů na šumavské samoty. Současně dostává vimperický strážmistr Sejkora rozkaz zabývat se již téměř zapomenutým případem posledního „svobodného“ sedláka na okrese, který na samotách hospodaří. Jaká tajemství odhalí a jaké křivdy připomene jejich setkání?

Fantasy

Stehlíková Petra: Urla – série Naslouchač (4. díl)

Napjatě očekávaný návrat do temného světa série Naslouchač. Ilan probudila meče a násilím si vzala to, po čem sklenuři vždycky toužili. Svobodu. Volnost však odebrala několika bojovníkům, které odvedla s sebou do podzemí, kde nejsou vítáni. Na Ilan čeká mnoho úkolů a překážek

Naučná

Voldřich Jan, Minsterová Irena, Vokáč Ivan:

Památné šumavské křížky – Stachy

V knize jsou popsány příběhy vzniku a rekonstrukce šumavských křížků, kapliček, božích muk a kohoutích křížů na Stašsku a v části Nicovska.

Pro děti a mládež

Bradley Jennie: Co ukrývá lidské tělo (edice Malý objevitel) – Leporelo

Chceš se dozvědět, jak funguje tvoje tělo? Kolik máš kostí, jak pracují svaly, co se děje s tím, co sníš? Otevři více než 50 okének a objevuj fascinující fakta o lidském těle!

Davies Nicola: Hvězdná velryba

Ilustroval Horáček Petr, přebásnil Král Robin

Kniha plná překrásných ilustrací a básní o zvířatech a oslavující naši planetu je z dílny mezinárodně uznávaného tvůrčího dua Petra Horáčka a Nicol Davies.

Titul je díky své kombinaci hravé poezie a nádherných ilustrací úžasným čtenářským zážitkem jak pro děti, tak i pro rodiče a prarodiče, kteří tráví čas společným čtením.

Pro děti od 3 let a pro dospělé.

Opatřil Jan: Rak Čilirak a americká kreveta

Ve Slunečné tůni Rakovnického potoka žije celé hejno raků. Raci říční a raci kamenáči jsou tu doma odnepaměti. Jen rak Čilirak se ostatním vyhýbá, protože o něm říkají, že je hypochondr. Více nemocný rak snad už nikde jinde není. Čilirak trpí migrénami, bolestmi žaludku, revmatismem a ke všemu má snad alergii dokonce i na vodu. To však není nic proti tomu, co se teprve má stát. Do potoka někdo vypustí amerického raka jménem Johnny a rázem je všechno ve Slunečné tůni vzhůru nohama. Citlivé vyprávění o racích nemocech, ale také o tom, jak je důležité pečovat o nemocné a zajímat se o přírodu, abychom ji mohli lépe chránit.

Pro děti od 6 let.

PODĚKOVÁNÍ

Chtěli bychom mnohokrát poděkovat za okamžitou, obětavou a profesionální pomoc a přístup panu Lenhardovi, autoopravna v kasárnách ve Volarech, který nám velice pomohl při odstranění poruchy na vozidle.

Ještě jednou mnohokrát děkujeme.

Škopkovi, Křesanov u Vimperka

Oslavenci měsíce – ČERVEN 2025

2. Věra VOSKOVÁ	21. Jaroslav KŘIVA
2. Marie ANDRASCHKOVÁ	24. Alena KOŠČOVÁ
10. Marcela ŠVARC-ZAVÁZALOVÁ	24. Antonín SMOLA
13. Zdeňka ILJEVA	26. Drahoslava ZACHOVÁ
13. Jana ŠEBESTOVÁ	29. Miluše KŘIVOVÁ
13. Ivan DADEK	30. Jana RYVOLOVÁ

*Předsednictvo a výbor přeje všem oslavencům
pevné zdraví, štěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

Bunkry 2025

Tato společná akce se již stává tradiční. Letos to bylo potřetí, co hlavní organizátoři – přátelé a nadšenci ze spolku MOL (Muzeum liniového opevnění Soumarský Most) uspořádali prohlídku bunkrů s výkladem, které neustále zvelebují, včetně okolí, a vždy mají připraven i doprovodný program pro všechny kategorie návštěvníků. K vidění jsou nejen bunkry, ale i výzbroj, výstroj a technika. Pro případ přítomnosti dětí a mládeže jsou připraveny i soutěže a jako odměna pro každého z této kategorie množství sladkostí, nealko nápojů včetně čaje a pro všechny zúčastněné potom opékání připravených buřtů. Pro dospěláky vychlazené pívko či grog.

Trochu nás zaskočili naši železničáři, respektive ti, kteří železniční trať opravují a budují, neboť právě v tomto týdnu byla výluka z důvodu výměny železničního svršku a hlavně samotného přejezdu. Vlakové spojení nahrazovala autobusová doprava, a pokud někdo přijel vlastním vozidlem, musel ho zaparkovat před přejezdem.

Na úvod všechny přivítal předseda spolku MOL Honza Němeček a s výkladem jej doplnil Zdeněk Karabec, který kromě jiného ukázal i nové informační bannery. Po prohlídce bunkru a okolí jsme byli vyzváni na posezení k ohni, každý dostal k pití, na co měl chuť, a samozřejmě se začalo s opékáním na již plápolajícím ohni. Přílohy byly bohaté, od těch základních, jako je obojí hořčice, rozšířené o hořčici feferonkovou, vše doplněno křenem, okurkami i domácí paprikovou hořčicí. Ani masné brady nebránily bohaté diskusi. Nutno zdůraznit, že téměř všichni oceňovali naše přátele z MOLu za jejich angažovanost, pracovitost, a to bez ohledu na nároky finanční, které jdou z jejich vlastních zdrojů. Je to obdivuhodné vlastenecké přesvědčení a nasazení, a to i přes mnohé obtíže, se kterými se coby novodobí „Řopíkáři“ musejí vypořádávat. Proto si jejich činnost zaslouhuje to největší ocenění a uznání. Děkuje!

Akce opět vydařená, počasí aprílové, byť je květen. Poděkování patří především Řopíkářům. Je jen škoda, že se nezúčastnili i ostatní spoluorganizátoři. Tak snad příští rok, kdy si, minimálně naše dva spolky, akci opět zopakujeme.

*Za organizátory František Zach,
hospodář STP MO Volary*

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

28. května 2025 uplynulo
osm let od úmrtí manželky,
maminky a babičky
paní

Anny Böhmové.

Vzpomíná manžel Ivan Rudyč,
děti Radek a Petr
a vnučka Nikolka.

Dne 28. 6. 2025
uplyne již 6 smutných let,
co nás navždy opustil
pan

Štefan Troják.

S láskou vzpomínají
maminka, manželka, dcery s rodinami
a ostatní příbuzní.

Počasí ve Volarech – duben 2025

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,9 °C	
minimální teplota	-7,3 °C	7. 4.
maximální teplota	24,1 °C	16. 4.
úhrn srážek	36,2 mm	
maximální náraz větru	15,3 m/s	17. 4.
sluneční svit	198,5 hod.	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	14x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,7 °C	
minimální teplota	-10,0 °C	7. 4.
přízemní minimální teplota	-13,5 °C	7. 4.
maximální teplota	23,4 °C	16. 4.
maximální náraz větru	17,2 m/s	17. 4.
úhrn srážek	28,7 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	17x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,2 °C	
minimální teplota	-10,6 °C	7. 4.
přízemní minimální teplota	-12,3 °C	7. 4.
maximální teplota	24,8 °C	16. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	21x	

Dolní Sněžná, 925 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	8,6 °C	
minimální teplota	-6,2 °C	6. 4.
maximální teplota	21,6 °C	16. 4.
úhrn srážek	43,4 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	4x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,0 °C	
minimální teplota	-11,0 °C	7. 4.
maximální teplota	24,7 °C	16. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	22x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	5,9 °C	
minimální teplota	-11,2 °C	7. 4.
přízemní minimální teplota	-13,6 °C	7. 4.
maximální teplota	23,9 °C	16. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	21x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Kvilda – Perla (PT)	-13,2 °C
2. Horská Kvilda, u Hamerského potoka (KT)	-13,1 °C
3. Sněžka (Krkonoše)	-12,8 °C
4. Studniční hora (Krkonoše)	-12,7 °C
5. Horská Kvilda (ČOV) (KT)	-12,5 °C
6. Pasečná, Mlýnský potok (CK)	-12,2 °C
7. Spálenec, Mlýnský kout (PT)	-11,8 °C
8. Jestřábí boudy (Krkonoše)	-11,7 °C
9.-10. Jelení (Krušné h.)	-11,5 °C
9.-10. Králický Sněžník (Jeseníky)	-11,5 °C
13. Stögrova Huť, Jedlový potok	-11,2 °C

Ivo Rolčík

www.pocasi-volary.cz a www.meteo-sumava.cz

HARRY HUMASON

Do armády vstoupil jako dobrovolník hned po svých osmnáctých narozeninách v prosinci 1943 a s 2. pěším plukem 5. pěší divize 3. armády generála Pattona jako devatenáctiletý došel na Soumarský most. V jednotce působil jako tzv. BAR man, tedy střelec z Browningovy automatické pušky, lehkého kulometu.

Když jeho nasazení v Evropě skončilo, dostal jako ostatní vojáci 45 dní na odpočinek a připravoval se na odjezd do Pacifiku. Japonsko však během jeho dovolené kapitulovalo, což mu možná zachránilo život.

Po válce vystudoval univerzitu v Berkley a 35 let pracoval pro americké námořnictvo jako inženýr. Podílel se na vývoji zbraní a vybavení lodí a ponorek, včetně například řízených střel Sidewinder.

Žije na západním pobřeží USA.

Do Čech se od konce války podíval poprvé a účastnil se letošních Slavností svobody v Plzni jako jediný veterán. Přestože se těšil velkému zájmu, velkou pozornost strhla skutečnost, že se musel zadlužit částkou 20 tisíc dolarů (přibližně 450 tisíc Kč), aby se mohl oslav účastnit. V Čechách však byla vyhlášena sbírka, během které se vybralo ještě o téměř deset tisíc dolarů více.

Řada dárců připojila i osobní vzkaz: *Milý Harry. Dali jsme ti jen pár dolarů, ale ty jsi nám dal budoucnost! Děkujeme. Navždy s úctou Honza ze Šumavy.*

Děkujeme, že jste riskovali svůj život za naši svobodu. Josef z Prahy

Vy veteráni a vaše rodiny jste v Plzni také NAŠIMI rodinami. Vždy zde budeme vašimi přáteli. Jana Cardová.

Milý Harry, moc ti děkujeme za všechno! Děkujeme za tvou službu! Ondřej Slezák

A jak vzpomíná na konec války na břehu Teplé Vltavy? „Na druhém břehu byly bunkry a připravené německé 88 milimetrové kanony a kulometry. Podíval jsem se na tu řeku a vybavila se mi situace, kterou jsme zažili předtím v Německu,“ zavzpomínal veterán. Dříve v Německu se prý s jednotkou blížil k pontonovému mostu přes řeku, kterou krátce před tím překročili

Američané. V řece byly čluny a z nich sbírali z vody padlé vojáky a rovnali je na břehu jako klády dřeva. „Vybavilo se mi to a měl jsem obavy, že i tady může nastat krvavá bitva. Pak nám bylo řečeno, že nemáme střílet na německé letadlo. Ukázalo se, že v něm letí německá delegace na jednání o kapitulaci. A pak válka skončila a my jsme tu řeku překročit nemuseli.“

jp, foto Lukáš Smola

MALÉ VÁLEČNÉ OTAZNÍKY

Před 80 lety se první květnové dny vepsaly i do novodobé historie našeho města událostmi, na které nejde nevzpomenout. Na místním Židovském hřbitově se dodnes uchovává pieta za mladé Židovky, které nepřežily útrapy Pochodu smrti. Letos v květnu již po třinácté uctilo město památku amerického vojáka Charlese Havlata, který v posledních hodinách války poblíž Volar padl.

V 90. letech minulého století jsem měl vzácnou možnost setkat se osobně s třemi desítkami židovských žen, které ve Volarech cestu ke svobodě našly, a seznámit se s několika americkými veterány druhé světové války, mezi nimi i s přímými účastníky osvobození Volar. K našemu městu měli svá osobní pouta, a když po roce 1989 nastala možnost, nejednou ji využili k jeho návštěvě. Dnes, kdy ale už na všechny mohu jen s úctou vzpomínat, mám možnost a příležitost doplnit „bílá místa“ jejich válečných poznatků z Volar a odpovědět tak na vyvstalé otazníky.

Bernard Robinson, manžel jedné z Židovek zachráněných ve Volarech, dostal do veřejného povědomí osobu amerického vojáka Charlese Havlata. Popsal jeho působení v armádě včetně jeho poslední průzkumné mise v okolí Volar, při které přišel o život. V amerických archivech vyhledal dokumenty a zpřístupnil nám řadu fotografií. Na jedné jsou vojáci z Havlatovy čety před patrovým domem s širokými vstupními vraty. Otazníkem, který fotografie vyvolávala, pro mě bylo místo jejího pořízení, protože popis pod snímkem ho neuvádí. Při porovnání s jinými místními fotografiemi je zřejmé, že snímek zachycuje vojáky v našem městě na dnešní ulici K. V. Raise před domem číslo 167. Budova si svoji podobu z května roku 1945 zachovala do devadesátých let, kdy došlo k její radikální přestavbě, při které se celý dům pohledově změnil.

Jinou válečnou fotografii jsem v roce 1997 dostal od Harryho Hainese, amerického veterána-tankisty a přímého účast-

níka osvobození našeho města. Svoji fotografii z roku 1945, na které před domem stojí mezi dvěma kamarády, mi věnoval s poznámkou „bylo to někde ve Volarech“. To „někde“ se mi podařilo určit. Je to Planerův dvůr (Mlýny) na jižním okraji města a Harryho válečná fotografie je udělaná před hospodářskou usedlostí s popisným číslem 187.

V době elektronických medií je možné o Volarech získat i informace, které mě nutí k zamyšlení. Nejviditelnější připomínkou 2. světové války a stálým válečným mentem je v našem městě Židovský hřbitov. Na internetu jsem se dočetl, že roku 1974 byla před hřbitovem odhalena plastika od akademického sochaře Vojtěcha Paříka, ale na patě sochy u autora jména jsem našel letopočet 1975. Jde o jeden další, tentokrát internetový otazník, který třeba časem taky někdo objasní.

Svatopluk Vokurka

1/ Seržant Merle Waller (vpravo), účastník hlídky, při které Havlat padl.
2/ a 3/ upřesňující, kde stál dům s vraty z fotografie 1

1/ Harry Haines – srpen 1996
2/ Tři z pětičlenné posádky tanku Schermen (zleva) řidič „Peny“ Pennington, velitel tanku podporučík Harry Haines a střelec Joseph Massina
3/ Volar - Mlýny, čp. 187, zima 1993 – místo, kde byl snímek v roce 1945 pořízen.

GEORGE ROSS WREN: VZPOMÍNKY NA KONEC VÁLKY VE VOLARECH

Na počátku května se v našem muzeu objevil Douglas Wren. Přijel z Ameriky, aby se vydal po stopách svého otce, který s pátou pěší divizí prošel z Normandie až do Volar jako zdravotník, tedy přesněji zdravotnický zásobovač. Své vzpomínky z války vložil do knihy, kterou nám Douglas přivezl, a zde vám předkládáme část, která se týká Volar a pochodu smrti.

Od rána se mezi důstojníky mluvilo o zvěrstvu, které naše jednotky objevily. Mělo jít o malý koncentrační tábor nebo o skupinu Němců zavražděných civilistů. Několik zdravotníků z naší rot D s několika dalšími vojáky vyrazili na místo a teprve až se jedna z našich ambulančí vrátila, dozvěděli jsme se podrobnosti. Jednalo se o skupinu mladých židovských dívek, které esesáci přihnali z Polska a které pak nechali umírat ve stodole na okraji Volar.

Za chvíli přišel do stanu se zdravotnickým materiálem náš plukovník a řekl mi, abych poslal desátníka Meyera na místo, aby zjistil, co bude kapitán Aaron potřebovat. A nařídil mi, že mu mám dát vše, o co si řekne. Plukovník byl velice rozčilený a neustále dokola opakoval svůj rozkaz: „Poslete Meyera, dejte kapitánovi Aaronovi vše, co bude chtít!“

Desátník Meyer asi nebyl tím, koho bych tam já poslal. Byl to dobrý chlap a uměl výborně německy, ale přeci jen to byl jen náš úředník. Spíše bych poslal některého z našich seržantů, třeba Shubringa, který byl mým asistentem. Ale rozkazy jsou rozkazy, a tak desátník Meyer vyrazil v Jeepu na místo události.

Za chvíli jedna z našich ambulančí přivezla seznam zásob od desátníka Meyera. Ihned jsme poslali vše potřebné: léky, obvazy, chirurgické nástroje a další zásoby. Asi za hodinu přišel jeden z úředníků

z velitelství a řekl mi, že desátník Meyer je na telefonu a chce se mnou mluvit. Desátník Meyer byl velice rozrušený a řekl mi: „Mr. Wren, raději přijďte a promluvejte s kapitánem sám. Myslím, že se zbláznil a vyhrožuje mi polním soudem!“

Vydal jsem se tedy na cestu a přemýšlel, co se asi stalo. Desátník Meyer byl velice klidný a kompetentní muž a byl tím posledním, kdo by měl skončit před vojenským soudem.

Dívky byly převezeny do civilní nemocnice, která byla zřízená ve škole ve Volarrech. Dvě dívky zemřely během cesty do nemocnice a další zemřely hned poté. O zbytek se staral kapitán Aaron, další doktor z naší roty D a asi deset nebo dvanáct zdravotníků.

Můj řidič byl na tom místě již dříve a proto věděl, kudy se dát. Zastavili jsme u velké budovy, která vypadala jako škola. Uvnitř to hrozně páchlo, jako zkažené maso. Kráčet jsem mezi dvoupatrovými lůžky, na kterých ležely jen živoucí kostry. Zíraly na mě velkýma temnýma očima zatímco jsem procházel kolem. Některé z nich se jen dívaly do prázdna nebo se choulily na lůžku.

Našel jsem kapitána Aarona a chtěl jsem s ním mluvit, ale on jen zakřičel: „Teď nemůžu sakra mluvit, mám tu dívky, které musím zachránit!“ A rychle odběhl s kapačkou v ruce.

Vyhledal jsem tedy Meyera, který zrovna obvazoval jedné pacientce nohy, ze kterých zbyly jenom kosti potažené vředovitou kůží. Čím blíže byl člověk u pacientů, tím horší zápach byl cítit. Desátník řekl: „Páni jsem rád, že vás vidím.“

Pak mi vyprávěl příběh těch dívek a o svých trablech, které měl s doktorem Aaronem. Když přišel do školy, Aaron na něj zakřičel: „Potřebuji zásoby, hodně zásob, všechno, co máte!“

Chtěl zjistit, jaké zásoby kapitán konkrétně potřebuje a běhal za ním po nemocnici, zatímco doktor chodil od jedné dívky k druhé, poskytoval jim první pomoc a šťekal rozkazy na ostatní vojáky.

Desátník Meyer mi řekl, že se snažil jít kapitánovi z cesty, ale zároveň se snažil zjistit, co vlastně kapitán potřebuje. Nakonec se kapitán Aaron zastavil a zařval na něj: „Uhněte sakra, mám tu dívky, které musím zachránit! Jinak vás dám před vojenský soud za bránění důstojníkovi v práci!“

Desátník Meyer tedy vyhledal jiného doktora, který byl však podobně zaneprázdněn. Tento kapitán řekl desátníku Meyerovi, aby mi zavolał, protože kapitán Aaron se chová jako šílenec. Také mu poradil, aby se kapitánovi Aaronovi raději vyhýbal, jako to dělají oni. A tak mi desátník Meyer zavolał.

Chápal jsem, proč se kapitán Aaron chová jako šílenec. Jako šílenec a dobrý

Budova Dřevařské školy, ve které byla zřízena nemocnice.

Major Frank Anker měří tep Raise Pincewzské.

Aby nikdy nezapomněli.

doktor zároveň. Stav těch dívek by dojal každého a neodkladná zdravotnická pomoc jim mohla zachránit život. Často jsem vídal, jak ve zdravotnických krizích v lékařském důstojníkovi zvířel lékař nad důstojníkem.

Proto jsem nechal kapitána Aarona dělat jeho práci, prošel jsem lékařské zásoby a vybavení, které bylo na místě a udělal seznam toho, co jsem myslel, že by mohlo být potřeba. Pak jsem našel jiného kapitána a zeptal se ho, co by ještě potřeboval. Řekl mi, že by potřeboval mnoho nitrožilní glukózy a nitrožilní výživy.

Vrátili jsme se s desátníkem zpátky k jednotce. Tam jsem vyhledal majora Ankera a zeptal jsem se ho na nitrožilní výživu. Jenže ty nepatřily mezi základní vybavení zdravotníků. Měli jsme jen nějaké zásoby pětiprocentního roztoku glukózy.

Tu a mnoho dalších věcí, o kterých jsem si myslel, že by je kapitán Aaron mohl potřebovat, jsem rychle poslal za ním.

Ted' šlo o tu nitrožilní výživu, kterou kapitán žádal. Major Anker souhlasil s tím, že je nezbytná pro záchranu dívek a napsal mi, o co se vlastně jedná.

Vyhledal jsem také našeho velitele a podal mu hlášení o tom, že jsem byl na místě události a že kapitán Aaron je velmi zaneprázdněn péčí o dívky. Informoval jsem ho, že jsem připravil seznam všeho, co by mohl potřebovat a potřebné věci poslal. Společně s desátníkem Meyerem jsme odjeli zpátky do Volar. Desátník uměl velmi dobře německy, a tak jsme vyhledali starostu a zeptali jsme se ho, kdo má na starost nemocnici ve škole. Řekl nám, že nemocnici řídí dvě řádové sestry. Požádal jsem ho tedy, aby pro ně poslal. Jedna z nich byla pryč, ale druhá, velmi stará žena, přišla a já jsem se jí zeptal, kde mají lékařské zásoby, které používaly v nemocnici, zvláště jestli mají nějaké nitrožilní výživy. Ukázalo se však, že sestry řídily nemocnici téměř bez jakýchkoliv lékařských zásob a rozhodně neměly to, co jsme potřebovali. Sestra nám však řekla, že její řád řídí velkou nemocnici v Linci, kde bychom mohli potřebné zásoby získat. Brzy jsme s desátníkem Meyerem seděli v nákladním autě na cestě do tohoto rakouského města. Tam jsme se zeptali na cestu do nemocnice jed-

ného staršího muže.

V nemocnici jsme vyhledali matku představenou a desátník Meyer jí vysvětlil, co potřebujeme. Zavolala nám vedoucího lékaře, který mluvil anglicky. Ten nás vzal do nemocniční lékárny, kde měli na polích lahve s umělou výživou. Naskládali jsme je do krabic a naložili je do našeho auta. Bylo to asi padesát podivně tvarovaných lahví.

Doktor nám řekl, že ihned nechá připravit další, a že se potom pro ně můžeme vrátit, pokud je budeme potřebovat. Potřásli jsme si s ním rukou a předali mu balíček cigaret, čokolády a žvýkačky.

Kapitána Aarona náš příjezd velice potěšil. Rychle přišel na to, jak nezvyklé láhve používat, a za chvíli již nebohé dívky dostaly výživu rovnou do žil. Potřebovali jsme však další, proto se desátník Meyer vrátil zpátky do Lince a přivezl další zásoby výměnou za prázdné lahve, další cigarety, čokoládu, žvýkačky a láhev sulfaguanidinu, o který nás rakouský lékař předtím žádal.

Několik dní poté se konal pohřeb zesnulých dívek. Náš plukovník celé akci velel

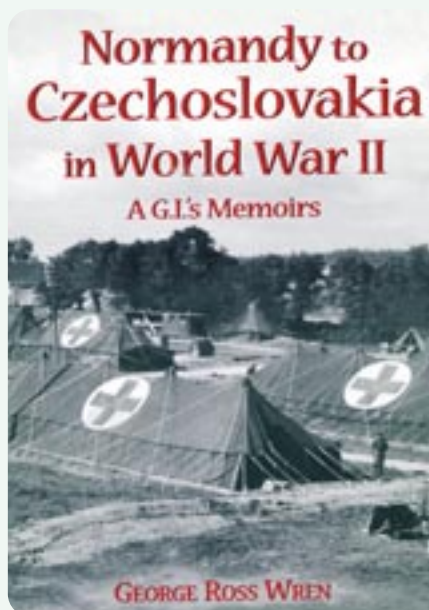
Kapitán Richard Berman a Roszi Franková.

Přeživší ženy po zotavení spolu s ošetřujícím personálem na dvoře Dřevařské školy.

George Ross Wren a jeho kniha vzpomínek.

a nechal místní civilisty vykopat dlouhý hrob. Potom jim nařídil, aby těla žen svlékli, omyli, oblékli do čistých šatů a položili je do připraveného hrobu.

Předtím plukovník nařídil každému dospělému z městečka projít kolem hrobu a dívat se na těla. Několik z nich na těla zíralo, nebo se snažilo uhýbat pohledem. Několik žen se rozplakalo. Ale jeden starší muž pochodoval kolem hrobu se zatvřeným výrazem a ani jednou se na dívky nepodíval. Plukovník zuřil a nařídil mu aby znovu hrob obešel a podíval se na mrtvé dívky, jinak že ho okamžitě nechá zastřelit. Náš kaplan pak odsloužil bohoslužbu a hrob byl zakryt.

Další den jsme se přemístili spolu s naší pěchotou a tanky. O dva dny později se k nám připojili i kapitán Aaron i ostatní zdravotníci poté, co dívky předali doktorům a sestrám ze třetí armádní nemocnice. Přibližně o 45 let později jsem měl při-

ležitost potkat Gerdu Kleinovou během výročního setkání 5. zdravotnického pluku. Gerda byla jednou z dívek, které přežily krutosti pochodu smrti. Tenkrát mě nenapadlo, že některé z těch živoucích koster, které jsem viděl ve škole ve Volarech v květnu 1945, mohly přežít, natož se pak vrátit k normálnímu životu, ale Gerda přežila a zotavila se. Brzy z ní byla opět krásná mladá dívka a provdala se za Kurta Kleina, jednoho z vojáků, kteří tenkrát dívky ve Volarech objevili.

Gerda mi řekla, že většina ostatních dívek rovněž přežila a několik z nich si vzalo důstojníky armády Spojených států a vrátily se s nimi do Ameriky, kde založily rodiny a kde stále spokojeně žijí.

Jaký to odkaz nesmírné odolnosti lidské duše a lidského těla.

Pochopil jsem, proč si náš velitel zvolil k práci s oběťmi ve Volarech veškerý personál židovského původu. Dívky byly židovky,

náš plukovník byl Žid, kapitán Aaron byl Žid, stejně tak i většina mužů, kteří s ním pracovali. Proto mi také plukovník přikázal, abych poslal desátníka Majera který byl také Žid, aby zajistil zásoby potřebné ve Volarech. Tehdy jsem nechápal, proč si vybral zrovna desátníka a úředníka. Seržant Shubring nebo seržant Stamps by zvládli situaci lépe a jednali by tak, jak jsem jednal já, tedy obstarali by potřebné lékařské zásoby.

10. května 1995 jsem viděl Gerdu Kleinovou v televizi. Byl to velmi dojemný okamžik. Gerdiny zážitky a zážitky ostatních dívek, které byly zachráněny ve Volarech, se často lišily od toho, co jsem si pamatoval já. Ale na tom nezáleželo, přece jen se to stalo před padesáti lety.

Události, kterým jsem byl přítomen ve Volarech, mi udělily velice důležitou životní lekci – a to, že zlo existuje – čiré a kruté. To, jak se vojáci SS chovali k těm dívkám, mi nedávalo žádný smysl. Neměli k tomu žádný důvod. Byla to čistá ukázka zla, které přebývalo v těchto vojácích. Všichni američtí vojáci, kteří viděli dívky ve Volarech, cítili veliký vztek vůči těm, kteří se těchto zvěrstev dopustili. Možná to bylo poprvé, co skutečně cítili nenávist vůči Němcům. Bojovali jsme s wehrmachtem od Normandie do Československa, ale měli jsme respekt k německým vojákům, k mužům, kteří bojovali s muži. Ale pro muže, kteří se tak chovali k nevinným dívkám?

Mnoho lidí projde životem a neuvědomí si, že zlo existuje. Čtou o něm, vidí ho v televizi, slyší o něm, ale nikdy ho nevidí na vlastní oči jako já ve Volarech.

Mnoho lidí tvrdí, že se holokaust nikdy nestal, že to byla jen židovská propaganda. Pokaždé, když to slyším, nemám slov. Mám jen před očima vzpomínky na to, co jsem viděl, slyšel a cítil ve Volarech. Obzvláště ten zápach rozkladu těl mrtvých i stále ještě živých dívek.

preklad Anna Pulkrábková

Douglas Wren ve volarském muzeu.

U památníku 5. pěší divize na Soumarském mostě.

VittaCare

Naše služby:

Ošetrovatelská péče:

- Měření fyziologických funkcí (krevní tlak, saturace, srdeční rytmus a jiné- dle ordinace lékaře.
- Ranní i celková hygiena (kompletní i asistenční)
- Asistence při stravování, prevence dehydratace, sledování bilance tekutin, vyprazdňování.
- Ošetrovatelská rehabilitace, cvičení na lůžku (polohování, posazování), dechová cvičení, bazální stimulace, nácvik mobility a další..
- Péče o pacienty s neurologickým onemocněním (roztroušená skleróza, Parkinsonova i Alzheimerova choroba, Atrofie, a další...
- Ošetrování tracheostomické kanyly a ošetrování PEG-vývodů.
- Zavádění kyslíkové a udržování inhalační terapie.
- Ošetření PEG (gastrické sondy)- aplikování enterální výživy a zajištění její průchodnosti.
- Péče o zavedené močové katetry.

Zdravotní péče:

- Odběry krve a jiného biologického materiálu.
- Aplikace injekcí, medikace podávání infuzí atd...
- Převazy, ošetření proleženin, stomií, bércových vředů- dle ordinace lékaře.
- Ošetření drénů a odstranění stehů.
- Cévkování močového měchýře u žen
- Ošetření centrálních a periferních žilních vstupů, včetně zajištění jejich průchodnosti, zavedení a výměna periferního katetru.
- Výměna tracheostomické kanyly.
- Péče o klienty závislé na podpůrných přístrojích.
- Paliativní péče.

Kontakt

Tel: +420 725 340 059

E-mail: info@vita-care.cz

Ostatní:

- Nakupování - asistence
- Zajištění transportu na vyšetření
- Komunikace s lékaři
- Lehká domácí výpomoc

VittaCare

WEB: <https://vitacare.webnode.cz>

Lidé chtějí platit kartou – i na úřadě

Většina lidí dnes platí kartou – v obchodech, lékárnách i řemeslníkům. Jen na obecních úřadech to často nejde. Většina z nich stále bezhotovostní platby nepřijímá, i když občané by možnost zaplatit pohodlně kartou nebo mobilem přivítali – a moderní technologie to obcím umožňují rychle, levně a bez složitosti.

Za odpady, za psa, za ověření dokumentů nebo za kartičku do knihovny. Tyto a další poplatky řeší lidé na obecních úřadech každý den. Na většině obecních úřadů ale platební terminál stále chybí, takže lidé musí platit pouze hotově nebo převodem na účet.

A přitom by stačilo málo. Podle dat společnosti Mastercard dnes při nákupu 8 z 10 lidí preferuje platbu kartou. Když tato možnost není, často jdou jinam. „Na úřadech by to mělo fungovat stejně jako kdekoli jinde – rychle, bezpečně a bezhotovostně,“ říká **Martin Dolejš**, ředitel rozvoje prodeje společnosti Mastercard pro Českou republiku a Slovensko.

Nejnovější data ukazují, že 59 % plateb v Česku je bezhotovostních. A bylo by to až 76 %, kdyby zákazníci nenaráželi na místa, kde

karty nepřijímají. Na prvních příčkách tohoto seznamu jsou lékárny, trhy – a právě úřady.

Bezhotovostní platby ale nejsou jen pohodlnější pro občany. Jsou výhodné i pro samotnou obec. „Platební terminály umožňují okamžitý přehled o všech transakcích a platbách, což vede k lepší kontrole příjmů a výdajů. Lze je snadno integrovat s účetním systémem, což snižuje chybovost a zjednodušuje práci úředníkům,“ říká **Radka Vladyková**, výkonná ředitelka Svazu měst a obcí České republiky.

Zavedení terminálu navíc není žádná věda. „Radnicím nabídneme terminál na rok zdarma – bez závezků a bez složitosti. Pomůžeme s výběrem zařízení, instalací i zaškolením personálu. Až už jde o pevný terminál na přepážku, mobilní řešení na obecní akce nebo online platební bránu,“ vysvětluje **Marek Dub**, produktový manažer pro platební řešení z KB SmartPay.

Občané jsou na pohodlné a rychlé placení zvyklí. Proč jim ho tedy nenabídnout i na místě, kde si vyžijí to nejdůležitější – na obecním úřadě? Díky jednoduchému řešení od KB SmartPay můžete už brzy přijímat platby kartou i ve vaší obci.

Moderní technologie
usnadňují život
občanům i radnicím.
Zavedení terminálu
je rychlé a na rok
ZDARMA.

8 z 10 lidí dává přednost platbě kartou
59 % plateb v Česku je bezhotovostních
4 900 obecních úřadů stále terminál nemá

Proč mít platební terminál na úřadě?

- Pohodlí – žádná hotovost ani bankomat
- Rychlost – konec hledání drobných
- Bezpečnost – méně hotovosti = méně rizik
- Přehled – platby ihned v účetnictví
- Moderní image – platby mobilem nebo hodinkami

Pro přijímání bezhotovostních plateb na úřadě nepotřebujete zázraky.

Stačí jednoduché řešení od KB SmartPay – a terminál můžete mít až na rok zdarma.

www.inovaceproobce.cz

KB | SmartPay

Tak tady nám toho moc nezůstalo. Vlastně nic, neboť i koryto potoka doznalo změn. Ulicí K. V. Raise hledíme přes křižovatku s ulicí Zlatá stezka na místo, kde stál původní dům č. p. 167. Ten se nacházel na místě dnešní zdi a měl vrata přibližně v jejím středu. A jde o dům, který je na fotografiích v článku Malé válečné otazníky na straně 21.

Jaroslav Pulkrábek

SÁL KINA VOILAIRY
24. 6. 2025. 19:00

POD
KŮŽÍ **DIIVA**
BAAIRA

KIC
VOLARY

vstupné 350 Kč
předprodej infocentrum Volary
info@kic-volary.cz